

REMBRANDTPRIJS, prijs, in 1935 gesticht op initiatief van dr. Alfred C. Toepfer, industrieel te Hamburg.

Aanvankelijk werd de prijs uitgereikt door de universiteit te Hamburg en was hij bestemd voor culturele prestaties in het Nederlandse taalgebied. In 1935 ging hij naar Cyriel Verschaeve, in 1936 naar René de Clercq en Stijn Streuvels, in 1938 naar de Nederlandse dirigent Willem Mengelberg, in 1939 naar Hendrik Luyten, in 1940 naar Raf Verhulst, in 1941 naar de Nederlandse componist Henk Badings en in 1942 naar Felix Timmermans. Na de oorlog werd de prijs overgedragen aan de Johann-Wolfgang-von-Goethe-Stiftung in Basel en was hij bestemd voor beeldende kunstenaars uit verschillende Europese landen. Hij werd voor het eerst uitgereikt in 1965. Voor Vlaanderen zetelt dr. Walther Vanbeselaere in de jury. In 1965 werd de prijs toegekend aan Albert Servaes, in 1969 aan de Antwerpse kunstschilder Jozef Vinck. In 1968 werd aan deze prijs de gouden Rembrandtmedaille toegevoegd, bestemd voor personen die op bijzondere wijze tot de bevordering van de kunst hebben bijgedragen. Deze onderscheiding ging in 1969 naar Maurits Naessens, in 1971 naar Hendrik J. Elias.

JAN THEUWISSEN